



En el començament d'un altre any

Sempre, en arrencar el darrer full del calendari, no sé perquè, involuntàriament, sento una mena de tristesa que triga a esvaïr-la el pensar que una nova era s'obre davant nostre plena de possibilitats. Certament no és pas l'esdevenidor el que m'entristeix sinó el passat. La recança de no haver aprofitat el temps que s'escola en aquelles hores les quals segons Gaziel, «passen descalces per no fer remor», omple la meua ànima de malenconia. Quan les doze batallades del darrer dia de l'any volen i s'esfumen en la nit, hi ha quelcom molt poderós que ens retreu tota la vida passada i ens convida a meditar sobre tots els nostres actes i els que més o menys directament han tingut relació amb els dels altres. Aleshores, si no són d'esperit frívol, sentirem un neguit i àdhuc un remordiment com si un corc ens rosqués el cor. Hem estat prou amatents a complir els nostres deures en tots els ordres de la vida? I són els mancaments, les negligències, les accions poc desinteressades les que burxen amb més crueltat en la nostra consciència. A vegades haurem procurat ésser uns excel·lents ciutadans i posar en la nostra tasca el foc d'una il·lusió. Haurem corregut adalerats per una quimera fins que la barrera de la realitat ens ha fet obrir dolorosament els ulls. I mentrestant, el temps implacable haurà abocat damunt nostre la neu del desengany que no solament emblanquina els nostres cabells sinó que enfredoreix l'ànima i ens torna escèptics i passius.

Un any més, un any menys. Un any més passat, potser perdut. Un any menys de vida, de lluita. Cal desesperar? Hem de deixar arrelar en el nostre cor el negre pes imisme? No. ¡Mai! La porta del nou any s'esbatana davant nostre i per bé que una boira espessa enterboleix el panorama, hem de sentir-nos prou ardis per a no témer l'ignot esdevenidor. Si hem perdut el temps, tractem de rescabellar-lo. Si hem iniciat una tasca que creiem salvadora, continuem-la sense defallir. Fem-nos el càrrec que la nostra empremta, la de tots en conjunt i la de cada u per separat, és precisa per a conduir la Pàtria al triomf i a l'èxit. Amb aquesta seguretat en l'esforç, quan l'any s'acabi, la consciència no tindrà res a retreure'ns. Pensem en aquelles paraules que esmenta l'evangelista Sant Lluc: *Truqueu i us obriran*, és a dir, treballem amb continuïtat i obtindrem tot allò que desitgem. No perdem la fe en la nostra actuació. Seguim avant amb l'experiència que els anys passats ens han deixat com un pòsit aprofitable i donem la mà als que resten en terra per a que puguin sumar llur esforç al nostre, sense esperar altra recompensa material que la satisfacció íntima d'haver contribuït a n'aquell triomf.

Marçal Trilla i Rostoll

Aquest número ha passat per la censura militar

Nòtules escolàpies mataronines

El popular Col·legi de Santa Anna, que aviat comptarà dos cents anys d'existència, ben bé pot qualificar-se pels bons mataronins com una institució de llur benamada ciutat. Dos cents anys d'existència, i no pas efímera, sino sempre creixent i progressiva són ja quelcom en si mateix digne d'elogi; oi més, si es tracta d'una corporació de religiosos dedicada a l'ensenyament; puix representen dos cents anys de lluita ininterrompuda, per mantenir-se fermes en el camp dels principis cristians, a desgrat de les embranzides del sectarisme i de les vicissituds perquè ha travessat la nació i la ciutat nostrada; dos cents anys de treball i constància mai prou lloada, esmerçant únicament i totalment en la formació i plasmació científica i cristiana de tantes i tantes generacions...

El Col·legi de Santa Anna, tot ho ha resistit, i ara és més floreixent que mai, en arribar als dos cents anys d'existència. La ciutat de Mataró, que en el decurs d'aquest temps ha ofert generosa, tants i tants dels seus fills—molts d'ells escolapis eminents—a l'Ordre instituit per Josep de Calassanç, pot vantar-se amb llegítim orgull d'haver basit encara a la Escola Pia catalana un casal, i sobre tot una església, que honoren de debò la gran Família Calassànica: la Escola Pia, de tot en resta pregonament agrada.

Teixir un petit historial de la vida escolàpia mataronina, aplegar com un recull de dades, aprofitables, si més no, en son temps per una ben documentada crònica, vol ésser l'objecte d'aquestes nòtules històriques.

I començo. La casa de Mataró es fundà definitivament l'any 1737. Molt abans

però d'aquesta data, havien estat iniciades les primeres gestions, de les quals en fou gran promotor i propulsor el P. Miquel Picanyol, una de les primeres figures de la Escola Pia catalana en aquella època.

Ací només faré remarcar, com una nota simpàtica a favor de nostra ciutat, la importància que donaren tot seguit els PP. Generals de Roma a la fundació de Mataró, com si haguessin previst el seu futur esplendor i el gran contingent de fills il·lustres que a la Escola Pia tenia de donar.

En la correspondència epistolar dels Superiors de Roma amb els de la nostra província, trooo que ja des de 1715 pretenia l'esmentat P. Miquel Picanyol, aleshores Rector de Moyà, que es tirés endavant una fundació en la gentil ciutat de les Santes. El P. Gregori Borro, napolità, elegit General l'any 1718 se la va pendre amb tant d'entusiasme que llegint les seves lletres, hom diria que aquella idea constituïa amb ell una verdadera obsessió. I contrasta fortament aquest entusiasme amb la fredor amb que se la mirava el Superior Major de les cases d'Espanya, P. Antoni Ginés, fill de Benabarre, al qual per això mateix recriminà més d'una vegada. «Tinc entès—li escrivia el 17 gener 1719—que la ciutat de Mataró demana ardentíssimament (ardentíssim exoptat) la obra del nostre Institut, i que V. R. no solament no l'afavoreix, sino que la obtaclulitza. És que el Crist està dividit? Escriguim que va endavant etc.» El 13 de juny del mateix any insistia encara: «Crec que es tracta de la fundació de Fonç, a l'Aragó, i en canvi, es deixa la de Mataró, ciutat tan noble, rica i poblada, etc. Donaré permis al P. Miquel perquè s'en cuidi etc.», i efectivament, en el mateix correu, escrivia a aquest Pare, encomanant-li que obrés en son nom, rebés informacions sobre la fundació i les hi comunicqués, etc...

Llogari Picanyol, Sch. P.

El franqueig i el repartiment de correspondència

S'ha fet pública la nota següent de la Direcció general de Comunicacions:

«Por circular de esta Dirección general se han dado las órdenes oportunas y sus instrucciones complementarias a todas las Oficinas de Correos a fin de que, a partir del día 1.º de Enero próximo se cumpla exactamente lo dispuesto en el Real decreto número 2.406 de 7 de Noviembre último referente a la substitución en el pago del derecho de entrega de la correspondencia a domicilio con la aplicación a ésta de un sello especial, a cargo de los remitentes.

Con arreglo a dicho Real decreto, deberán los expedidores adherir a su correspondencia un sello de Correos de cinco céntimos, de modelo especial creado, que ha de substituir a la cantidad en metálico que hoy abonan los destinatarios a los carteros distribuidores.

Dicho sello habrá de ser aplicado a las cartas ordinarias y certificadas y a los pliegos de valores declarados con destino a circular entre poblaciones de la Península, islas Baleares y Canarias, posesiones españolas del Norte de Africa, Golfo de Guinea y Río Muni y colonias de Río de Oro y La Agüera.

La correspondencia dirigida al interior de las poblaciones y a la destinada al extranjero, así como los demás objetos postales no comprendidos en el párrafo anterior, no deben llevar adheridos el sello adicional creado de que se trata. La aplicación del citado sello es independiente de los demás que corresponde adherir en concepto de franqueo, certificado, derecho de circular, urgencia i reembolso a las distintas clases de correspondencia comprendidas en esta reforma, según su naturaleza.

La entrega de correspondencia a domicilio será gratuita desde el día 1.º de Enero próximo. Se ruega al público que en interés del mejor servicio tenga presente las observaciones que anteceden, toda vez que la no aplicación del sello especial aludido será motivo para considerar la correspondencia insuficientemente franqueada.»

NOTES DEL MUNICIPI

Sessió de la Comissió Permanent
RESSENYA OFICIOSA

Sessió del dia 3 de desembre de 1930.

Assistiren els senyors Arañó, Capell, Riera, Gualba, Fontdevila i Novellas.

S'aprovà l'acta de la sessió anterior, i s'acordà:

Despatx Oficial. — Enterat del nomenclator format per l'Intervenció d'Hisenda de Barcelona, Negociat de Consums, amb la rectificació dels seus cupus de consums en els que no apareix diferència alguna ni en pro ni en contra d'aquest Ajuntament.

Aprovar les factures de Josep Estela, de 94 ptes., per treballs d'arranjament pilons de fusta per l'Escorxador; B. Piñol, 44'14 ptes., de material elèctric pel mateix; Torres i Delhort, 26 ptes., per alça de treballs mecànics; Salvador Lladó, 240 ptes., per conduccions i enterrament de bestiar; Salvador Font, materials de ferro, de 395'75 ptes., i del mateix de 2'18 ptes., per igual cosa; Candi Duran, 40 ptes., per dos mil etiquetes; Manuel Soler Anglada, 118'20 pessetes, per ports de carbó; Vidua de P. Vives, 59'70 ptes., per lo mateix; tot

CRONICA LITERARIA

Un índex de la lírica en 1930

Cada any, l'impremta Altés obsequia als seus clients i amics amb un calendari per al següent, que duu per títol «Almanac de la Poesia». Això vol dir que no és una simple juxtaposició de dates i de mesos, de setmanes i de festes; un indicador del santoral i del temps litúrgic. És, en efecte, a més, un recull de la producció lírica de l'any transcorregut.

Hi ha, en aquests Almanacs de l'Altés, una composició de cadascun dels llibres de poesia (originals en traducció), publicats en llengua catalana durant l'anyallat vençuda. Hom hi inseureix, a més, aquelles manifestacions de caràcter esporàdic però assenyalat, que, sense la certesa d'ésser acollides dins un llibre, representen l'episodi de la vida literària del país. En aquest sentit, trobem en el petit volum d'avui, els poemes dedicats a Mistral que per a la vetllada commemorativa que tingué lloc a l'Ateneu Barceloní, escriviren i llegiren Mossèn Llorenç Riber i Josep Maria de Segarra.

Els Almanacs de l'Altés, són, així, un índex de la lírica de l'any, i tots plegats constitueixen una veritable antologia de la nostra moderna literatura en vers. Una antologia on només hi ha de subjectiu la tria de la composició, en el cas de cada autor, i que és confiada al gust patriu de Josep M. López-Picó; però on hi ha l'objectivitat estadística d'incloure-hi tots els noms que s'han llençat a la publicitat dintre de l'any.

No és estrany, doncs, que ara que ha finit el 1930, si hom s'aboca a l'indicador d'Altés, hi pugui veure reflectit el caràcter de la producció lírica autòctona. I aquest caràcter és de la més absoluta diversitat. La qualitat s'hi contraposa. Però hi és perceptible tota l'heterogeneïtat de tendències, tota la barreja de tradició i de modernitat que omp'e encara, simultàniament, la nostra poesia hedierna.

Geogràficament, hi trobem València (Josep M. Bayarri), Mallorca (Maria Verger) i Rosselló (Josep S. Pons); hi trobem també des de Lleida (amb el record de Morera i Galícia) fins a la Selva del Camp (amb un epigrama poderosament emotiu de Ventura Gassol). Esmments necrològics, com els d'Artur Masriera i Ignasi Iglésies, al costat d'invoacions al centenari mistralià. Versions clàssiques (com la de la oda

XXIII del Ll. I d'Horaci) i modernes (com la de «La magrana entreoberta» del poeta occità Teodor Aubanel), ambdues degudes a Guillem Colom. Manifestacions originals i personalíssimes de fons i de forma (com els «Ritmes» de l'Esclasa), al costat de peces íntimes, de motivació àdhuc familiar («Noces d'argent» de Fiorenci Cornet) Faules (Mn. Joan Punif Collell) i evocacions tradicionals (com les estrofes de Pere Vergés).

Nogensmenys, el principal valor d'aquestes antologies que no tenen altre arbitri que una unitat de temps, és de contrastar, unes amb altres, les autèntiques valors perdurables, les veritables novetats d'isil i de concepció. I així, és resseguint aquestes pàgines que se'ns fa sensible la capacitat d'imaginació i de reflexió d'un poeta com Sebastià Sánchez-Juan que al costat del seu «Paisatge aproximatiu» de «Charlie Chaplin», pot veure estampada la seva «Divagació vuitena»: *Damnació del libidinos (Emulació del Dante)*, fent, en un salt que separa dos llibres però que uneix i justifica un temperament, una semblança estrafeta de Char'oi (a través d'associacions breus i lúcides de coses d'imatges) i una parafrasi mental, densa i conceptuosa, de l'«Infern» de la «Comèdia» de l'Alighieri.

I semblantment ens admirem de l'elegat simplicitat amb què aquest poeta imponderable i negligit que és Josep Leonart, ens dona, viva, propera, la silueta física i psicològica de la «Col·legiala», vista amb una intuïció perfecta de la seva feminitat, del seu infantísim en evolució, i amarada d'un sentit decoratiu i d'una penetració íntima singular, però pròpia d'un home que fa cristal·litzar el cosmopolitisme en la bellesa de les seves estrofes; com ens admirem de què tres motius distints, que són tres móns de lirisme, de realitat, de humanitat i de pensament, hagin pogut ésser cenyits per López Picó en l'aireosa disciplina del sonet, cingol auster de gràcia.

I ens convencem que els éssers, en carn o en esperit, fills de la sang, de la matèria o de l'artifici, tenen alhora un valor intrínsec i un valor de relació, que és, sovint, el que els fa realment perdurables.

Octavi Saltor

(Prohibida la reproducció)

Aprovar les relacions de jornals de la setmana del 17 al 22 de novembre últim, a saber: «desvio» 393 ptes.; Camí del Mig, 378 ptes.; per regar i netejar, 293 ptes.; Passeig del Callao, 150

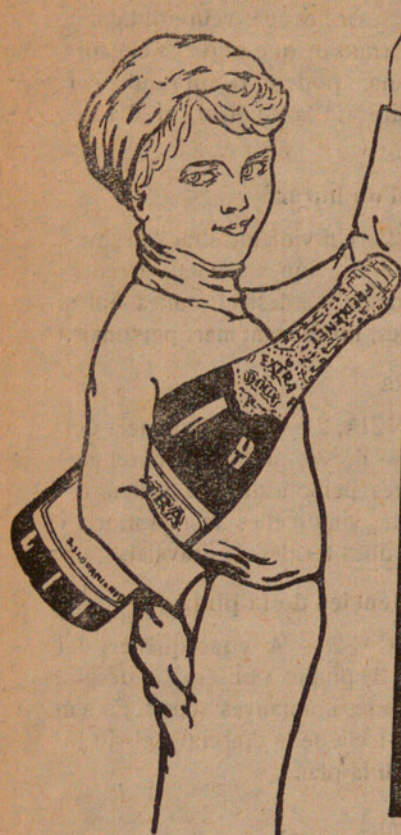


—Vinc de comprar la roba pel meu vestit de núvia.

—No sabia que et casessis. Et felicito. Has triat a gust?

—Ja ho crec! Costa cinquanta tres pessetes el metre.

De *Passing Show*, Londres.

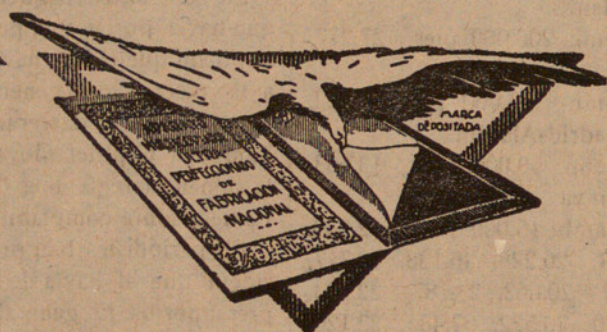


FREIXENET

Cavas en
S. Sadurn de Noya

Champagne de
alta calidad

Despacho
Princesa, 20.



Multicopista "UNIVERSAL"

el millor i més econòmic aparell per a reproduir tota classe d'escrius, música, dibuixos, etc., fins 200 còpies, en una o varies tintes i amb un sol original

Indispensable en totes les oficines de

Fàbriques	Per a reproduir amb ciretat i precisió	Circulars
Magatzems		Notes de preus
Ajuntaments		Catàlegs
Societats		Comunicats
Col·legis		Avisos
Parròquies		Convocatòries
Regiments etc., etc.		Volants etc., etc.

Preus dels aparells completament equipats

Tipus popular, tamany comercial, completa ment equipat, enquadernat en forma de llibre	25 ptes.
de una planxa, tamany foli,	35
de dues planxes, id. id.	60

Totes les comandes es serveixen per correu certificat i amb les instruccions impreses per al seu maneig

Manufactures "Universal" - A. Calvet Torrent
Diputació, 139 - BARCELONA

NOTA.—Es desitgen agents locals, provincials o regionals, o cases solventes per a concedir la seva representació.

"Anuario de Agentes Comerciales" "Colegiados de España"

Necessari i Util a tots els Fabricants, Industrials i Comerciants.
16.000 direccions, amb tots els detalls, referències, articles que es dediquen, etc., etc.
PESSETES 20 a reembols, Gir Postal o segells de correu.

Comandes: APARTAT, 748

J. CASTELLSAGUER
Sta. Teresa, 46 - Tel. 25 - MATARÓ

Solars en venda
a l'horta coneguda per «Can Parés». Bona situació i a més centre industrial. Informarà: J. Serra, Carles Padrós, 74.

Ous al major

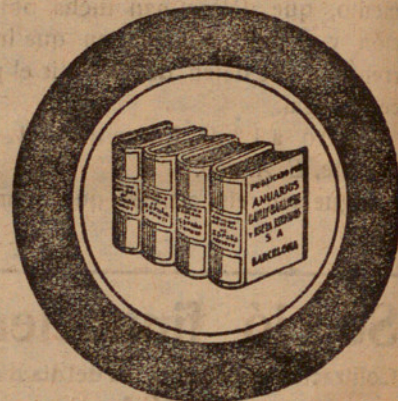
Empordà fresc, el compte (30 dotzenes) 109 pessetes
Mazagan extra gros, el compte 90 pessetes
Mazagan escollit mitjà el compte 66 pessetes
(Preu sense compromís)

El públic trobarà aquests articles en els llocs de venda al mercat, a preus molt reduïts, igual que pollastres i gallines vives o plumades.

CALLOS

No se lamenta V. de tener sus pies destrozados. No achaque a sus callos lo que solo es obra de su incuria. El que tiene la cara sucia es porque no se lava. El que tiene callos, juanetes, ojos de gallo y durezas, es porque no usa el patentado UNGUENTO MAGICO que en tres dias los extirpa totalmente. Pídalo en farmacias i droguerías, 1'60. Por correo, 2 ptas.—FARMACIA PUERTO, Plaza de San Ildefonso, 4 - Madrid.

Es ven o traspasa
casa de dispeses, en el lloc més cèntric de Mataró.
Raó: Ronda Alfons XII, 17.



ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA
(Bailly-Baillière - Riera)

4 TOMOS 4

Sólida encuadernación
MÁS DE 8,500 páginas en junte

MÁS DE TRES MILLONES DE DATOS
54 MAPAS EN COLORES
DE LAS PROVINCIAS Y POSESIONES DE ESPAÑA

Datos del Comercio, Industria y Profesionales
Indice GEOGRÁFICO y de PROFESIONES
SECCIÓN EXTRANJERA

Prelo de un ejemplar completo
NOVENTA PESETAS
(franco de portes en toda España)

ANUNCIAR EN ESTE ANUARIO
ES DAR CON LA EFICACIA DE LA
PUBLICIDAD

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Enrique Granados, 80 y 88 - BARCELONA

IMPRESA MINERVA

Fa tots els treballs, tant de negre com de colors, amb la màxima polidesa.

Barcelona, 13 MATARÓ Telefon 255

JOIERIA - PLATERIA - RELLOTGERIA - OPTICA

Francisco Fábregas

SUCCESSOR DE L'ANTIGA — «CASA RECODER» — FUNDADA EN 1774
Enric Granados, 45 Mataró

LA RECONSTRUCTORA AMERICANA

Casa dedicada a les

Reparacions i neteja de les màquines d'escriure per difícils i delicades que siguin - Abonaments de neteja i conservació

PERE PARRA

Goya, 10 - Tel. 72482
Barcelona

La neteja de les màquines d'escriure és el factor principal pel seu bon funcionament i conservació.

La casa que compta amb més abonats a Barcelona i a Mataró per realitzar els seus treballs amb tota cura i absoluta garantia.

SERVEI A DOMICILI